

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda** se sídlem Praha 1, nábr. E. Beneše 4, za kterou jedná na základě pověření JUDr. Václav Henych, ředitel odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, proti odpůrci **politická strana Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa**, se sídlem Boleslavská 294/52, 293 06 Kosmonosy, v řízení o návrhu na rozpuštění politické strany,

t a k t o :

- I. Politická strana Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa **se rozpouští.**
- II. Navrhovateli **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Dne 18. 3. 2013 podala u Nejvyššího správního soudu vláda (dále jen „navrhovatel“) návrh na rozpuštění politické strany Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa (dále jen „odpůrce“) podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Navrhovatel uvedl, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2010, č. j. Pst 2/2009 - 25, byla činnost odpůrce pozastavena, a to pro opakované nesplnění povinností plynoucích z ustanovení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách. Odpůrce pochybil v tom, že

nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy za roky 2006 až 2009. Přitom podle ustanovení § 14 odst. 2 cit. zákona mohou strany a hnutí, jejichž činnost byla pozastavena, činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li nadále skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, lze podat návrh na rozpuštění.

[2.] Po pozastavení činnosti odpůrce neučinil kroky k odstranění závadného stavu, který byl důvodem citovaného rozhodnutí soudu, a navíc Poslanecké sněmovně nepředložil výroční finanční zprávy za roky 2010 a 2011, a to ani dodatečně.

[3.] Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

[4.] Z obsahu spisu soud konstatuje, že podle usnesení Poslanecké sněmovny č. 474 ze 16. schůze konané dne 5. 5. 2011 odpůrce vůbec nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2010. Z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1136 ze 38. schůze dne 3. 5. 2012 dále plyne, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu ani za rok 2011. Neučinil tak ani dodatečně.

[5.] Podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl Nejvyšší správní soud se souhlasem účastníků řízení bez nařízení jednání.

[6.] Protože podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje soud v tomto řízení podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu, vyžádal si od Poslanecké sněmovny aktuální informaci ohledně předmětných výročních finančních zpráv.

[7.] Z přípisu Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny PČR, ze dne 29. 4. 2013, č. j. PS2013/3819, soud zjistil, že k uvedenému datu odpůrce Poslanecké sněmovně vůbec nepředložil výroční finanční zprávy za roky 2003 až 2012.

[8.] Na základě těchto skutečností dospěl soud k následujícím závěrům.

[9.] Podle ustanovení § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z ustanovení § 18 odst. 1 stejného zákona vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod body a) až f) tohoto ustanovení. Podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

[10.] Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o politických stranách zakládá příslušnost Nejvyššího správního soudu rozhodovat o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuoobnovení jejich činnosti. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich

činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého s. ř. s.

[11.] Na základě výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, neboť z údajů obsažených ve spise (konkrétně zejména z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny) bylo zjištěno, že odpůrce skutečně nesplnil zákonem uložené povinnosti, když opakovaně v zákonem stanoveném termínu nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, výroční finanční zprávy za roky 2006 až 2011 (dle shora citovaného přípisu z Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny PČR za roky 2003 až 2012) a neučinil tak ani později. Odpůrce tedy opakovaně nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o rozpuštění strany [§ 13 odst. 1 písm. b) cit. zákona]. Je třeba doplnit, že tuto svoji povinnost nesplnil, přestože již byla jeho činnost shora označeným rozsudkem zdejšího soudu pozastavena.

[12.] Ze znění i smyslu ustanovení § 14 odst. 1 zákona o politických stranách je zřejmé, že za situace, kdy politická strana nebo politické hnutí výroční finanční zprávu nepředložily buď vůbec, anebo ji nepředložily se zákonem požadovanými náležitostmi, a kdy se tak stalo opakovaně, takové porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona opodstatňuje rozpustit politickou stranu či hnutí, jelikož platí, že *„strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění ... jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena“* (§ 13 odst. 6 uvedeného zákona). Právě tato situace nastala v nyní projednávané věci.

[13.] Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění uvedené politické strany.

[14.] Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když úspěšnému navrhovateli, který by jinak měl na náhradu nákladů právo, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[15.] Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Bubeníčkova 44, Brno, který s tímto určením souhlasí. Tento bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politická strana **j e o p r á v n ě n a** podat návrh podle článku 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jejím rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2; § 79 odst. 1, věta druhá, zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 15. května 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu